

ยศพนธ์ นิตย์แสวง ๒๕๕๑: ดนตรีในวิถีชีวิตกะเหรี่ยงย่างน้ำกัลดเหนือ ตำบลย่างน้ำกัลดเหนือ
อำเภอหนองหุ้มปล้อง จังหวัดเพชรบุรี ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรีชาติพันธุ์วิทยา)
สาขาดนตรีชาติพันธุ์วิทยา ภาควิชาดนตรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์
ปัญญา รุ่งเรือง, Ph.D. ๒๑๕ หน้า

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาดนตรีในวิถีชีวิตของชาวกะเหรี่ยงย่างน้ำกัลดเหนือ อำเภอหนองหุ้ม
ปล้อง จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้วิธีการวิจัยทางดนตรีชาติพันธุ์วิทยา ด้วยการศึกษาข้อมูลภาคสนามเป็น
หลัก งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ศึกษาประวัติความเป็นมา สภาพสังคมและวัฒนธรรม ของชาว
กะเหรี่ยงย่างน้ำกัลดเหนือ ๒) ศึกษาลักษณะทางกายภาพ และบทบาทหน้าที่ของเครื่องดนตรี บทเพลง
ประเภทของบทเพลงที่มีอยู่ในสังคมกะเหรี่ยง ๓) วิเคราะห์คุณลักษณะทางดนตรีในเชิงดุริยางคศาสตร์
สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

ผลการวิจัยพบว่า

๑. สังคมของชาวกะเหรี่ยงย่างน้ำกัลดเหนือ มีการเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากการปรับตัวให้เข้า
กับสังคมภายนอก และการเคลื่อนย้ายที่อยู่อาศัย ทำให้วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อต่าง ๆ
เกิดการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพทางสังคม และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน

๒. ดนตรีมีบทบาทหน้าที่ในการขับเคลื่อนลูก สร้างความบันเทิงให้แก่ตนเอง และสังคม
ตลอดจนใช้ในพิธีกรรมต่างๆ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ ๑. บทเพลงร้องที่ไม่มีการบรรเลงดนตรี
เรียกว่า ซาฮากู ๒. บทเพลงร้องประเภทที่มีการบรรเลงดนตรี เรียกว่า เยิงปีย เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลง
ประกอบเพลง คือ “แคน” ชนิดแคน ๓ ทำหน้าที่เป่าสลับและสอดประสานกับการขับร้อง

๓. บทเพลงต่าง ๆ ใช้กลุ่มเสียงแบบ ๕ เสียง (Pentatonic) ในระบบเสียง (Tuning system) ของ
กะเหรี่ยงย่างน้ำกัลดเหนือเอง ผิวพรรณของดนตรี (Texture) เป็นแบบทำนองเดี่ยว (Monophony) และ
สองแนวทำนองที่มีเสียงคราง (Homophony, Drone Harmony) รูปแบบของเพลงเป็นแบบทำนองเดี่ยว
แต่หลายเนื้อร้อง (Strophic form) ไม่มีเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก